๘. รายได้ดอกเบี้ย ค่าสิทธิ และเงินปันผล

๘.๑ ด้านบัญชี

๘.๑.๑ มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ

(๑) บทที่ ๓ กรอบแนวคิด

เกณฑ์คงค้าง กำหนดให้กิจการต้องรับรู้รายการค้าในรอบระยะเวลารายงานที่เกิดรายการนั้น ซึ่งอาจเป็นรอบระยะเวลารายงานเดียวกันหรือต่างกันกับรอบระยะเวลารายงานที่กิจการได้รับหรือจ่ายชำระเงินสด (ย่อหน้าที่ ๓.๓)

(๒) บทที่ ๑๘ รายได้

๑) กิจการต้องรับรู้รายได้ดอกเบี้ย ค่าสิทธิ และเงินปันผลที่เกิดจากการให้ผู้อื่นใช้สินทรัพย์ ของกิจการตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้เมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขทุกข้อดังต่อไปนี้

๑.๑) มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่กิจการจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจของรายการบัญชี นั้น

๑.๒) กิจการสามารถวัดมูลค่าของจำนวนรายได้ได้อย่างน่าเชื่อถือ (ย่อหน้าที่ ๑๘.๒๓)

๒) รายได้ดอกเบี้ย ค่าสิทธิ และเงินปันผล ต้องรับรู้ตามเกณฑ์ต่อไปนี้

๒.๑) ดอกเบี้ยรับ ต้องรับรู้ตามวิธีอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงหรือวิธีอื่นที่ทำให้ผลไม่แตกต่างจากวิธีอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงอย่างมีสาระสำคัญ

๒.๒) ค่าสิทธิ ต้องรับรู้ตามเกณฑ์คงค้าง ซึ่งเป็นไปตามเนื้อหาของข้อตกลงที่เกี่ยวข้อง

๒.๓) เงินปันผล ต้องรับรู้เมื่อผู้ถือหุ้นมีสิทธิได้รับเงินปันผล (ย่อหน้าที่ ๑๘.๒๔)

๘.๑.๒ มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่มีส่วนได้เสียสาธารณะ

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๙ เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน (เงินปันผล ดอกเบี้ย)

๑) ดอกเบี้ยรับ ต้องคำนวณโดยใช้วิธีดอกเบี้ยที่แท้จริง การคำนวณนี้ให้ใช้อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงกับมูลค่าตามบัญชีก่อนรายการหักของสินทรัพย์ทางการเงิน (ย่อหน้าที่ ๕.๔.๑)

๒) เงินปันผล เงินปันผลให้รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนก็ต่อเมื่อ

๒.๑) กิจการมีสิทธิที่จะได้รับเงินปันผล

๒.๒) มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่กิจการจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจของเงินปันผลนั้น และ

๒.๓) กิจการสามารถวัดมูลค่าจำนวนเงินของเงินปันผลได้อย่างน่าเชื่อถือ (ย่อหน้าที่ ๕.๗.๑ก)

๘.๒ ด้านภาษีอากรประมวลรัษฎากร

๘.๒.๑ ภาษีเงินได้นิติบุคคล

(๑) มาตรา ๖๕

๑) การคำนวณรายได้และรายจ่ายให้ใช้ “**เกณฑ์สิทธิ์**” โดย

- ให้นำรายได้ที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชีใด แม้ว่าจะยังไม่ได้รับชำระในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น มารวมคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น และ

- ให้นำรายจ่ายทั้งสิ้นที่เกี่ยวกับรายได้นั้น แม้จะยังมิได้จ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น มารวมคำนวณเป็นรายจ่ายของรอบระยะเวลาบัญชีนั้น

๒) เงินได้ที่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล คือ **กำไรสุทธิ**

- กำไรสุทธิ = รายได้จากกิจการ + รายได้เนื่องจากกิจการ – รายจ่าย (รายจ่ายต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ใน มาตรา ๖๕ ทวิ และมาตรา ๖๕ ตรี)

๓) รอบระยะเวลาบัญชี ให้มีกำหนด ๑๒ เดือน เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้จะน้อยกว่า ๑๒ เดือนก็ได้ คือ

(ก) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเริ่มตั้งใหม่ จะถือวันเริ่มตั้งถึงวันหนึ่งวันใดเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกก็ได้

(ข) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลอาจยื่นคำร้องต่ออธิบดี ขอเปลี่ยนวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี ในกรณีเช่นว่านี้ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งอนุญาตหรือไม่ อนุญาตสุดแต่จะเห็นสมควร คำสั่งเช่นว่านั้นต้องแจ้งให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลผู้ยื่นคำร้องทราบภายในเวลาอันสมควร และในกรณีที่อธิบดีสั่งอนุญาตให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นถือปฏิบัติตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีที่อธิบดีกำหนด

๘.๒.๒ ภาษีธุรกิจเฉพาะ

รายได้ดอกเบี้ย หากเข้าเป็นกิจการที่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะตามมาตรา ๙๑/๒ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) แห่งประมวลรัษฎากร ก็มีหน้าที่ต้องจดทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะและมีหน้าที่ยื่นแบบ ภ.ธ.๔๐ ดังนั้นดอกเบี้ยรับ เป็นรายรับเนื่องจากการประกอบกิจการ ซึ่งเป็นฐานในการคำนวณภาษีธุรกิจเฉพาะตามมาตรา ๙๑/๕ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร โดยต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะในอัตราร้อยละ ๓ ตามมาตรา ๙๑/๖ (๓) แห่งประมวลรัษฎากร

๘.๒.๓ ภาษีเงินได้นิติบุคคลหัก ณ ที่จ่าย

พิจารณาจากรายได้ค่าสิทธิ ดอกเบี้ย และเงินปันผล ตามมาตรา ๓ เตรส แห่งประมวลรัษฎากร

๘.๒.๔ อากรแสตมป์

๑) ดอกเบี้ย

พิจารณาจากสัญญา หากมีลักษณะของการกู้ยืมเงินเกินกว่า ๒,๐๐๐ บาท ลักษณะเป็นสัญญากู้ยืมเงินตามมาตรา ๖๕๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และเข้าเป็นลักษณะแห่งตราสาร ๕ กู้ยืมเงิน หรือการตกลงให้เบิกเงินเกินบัญชีจากธนาคาร ซึ่งอยู่ในบังคับต้องเสียอากรแสตมป์บริบูรณ์ตามมาตรา ๑๐๔ แห่งประมวลรัษฎากร ทุกจำนวนเงิน ๒,๐๐๐ บาท หรือเศษของ ๒,๐๐๐ บาท ต้องเสียอากร ๑ บาท ให้ผู้ให้กู้เป็นผู้เสียอากรและผู้กู้ต้องขีดฆ่า

๒) ค่าสิทธิ

พิจารณาจากสัญญา หากมีไม่เข้าลักษณะตราสารอื่นใด แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ จึงไม่ต้องปิดอากรแสตมป์แต่อย่างใด แต่หากพิจารณาว่ามีลักษณะเข้าลักษณะตราสาร ๒๘ ตราสาร ก็มีหน้าที่เสียอากรแสตมป์ตามตารางบัญชีอากรแสตมป์

๓) เงินปันผล

พิจารณาจากสัญญา หากมีลักษณะการโอนใบหุ้น ใบหุ้นกู้ และพันธบัตรที่มีตราสารการโอนผู้โอนเข้าลักษณะตราสารที่ ๒ จะต้องติดอากรแสตมป์ในอัตรา ๑ บาท สำหรับทุกจำนวน ๑,๐๐๐ บาท หรือเศษของ ๑,๐๐๐ บาท โดยคิดตามราคาหุ้นที่ชำระแล้วหรือตามราคาในตราสาร (แล้วแต่ว่าจำนวนใดจะมากกว่ากัน) เว้นแต่เป็นการโอนหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ ให้ผู้โอนเป็นผู้เสียอากรและผู้รับโอนผู้ที่ต้องขีดฆ่า

๑) ถ้าในเวลากระทำสัญญาจ้างทำของไม่ทราบจำนวนสินจ้างว่าเป็นราคาใด ให้ประมาณการจำนวนสินจ้างตามสมควรแล้วเสียอากรตามจำนวนจ้างที่ประมาณนั้น

๒) ถ้ามีการรับเงินสินจ้างเป็นคราว ๆ และอากรที่เสียไว้เดิมยังไม่ครบ ให้เสียอากรเพิ่มเติมให้ครบตามจำนวนที่ต้องเสียทุกครั้งในทันทีที่มีการรับเงิน

๓) เมื่อมีการรับจ้างทำของได้สิ้นสุดลงแล้วและปรากฏว่าได้เสียอากรเกินไป ให้ขอคืนตามมาตรา ๑๒๒ ได้

๙.๓ ข้อหารือ

๙.๓.๑ กรณีที่ไม่ต้องปิดอากรแสตมป์

เลขที่หนังสือ : กค ๐๘๑๑/๐๘๔๐๙

วันที่ : ๑๐ มิถุนายน ๒๕๔๑

เรื่อง : อากรแสตมป์ กรณีตราสารสัญญาการใช้โปรแกรมลิขสิทธิ์

ข้อกฎหมาย : มาตรา ๑๐๔

ข้อหารือ : หน่วยงานราชการได้จัดทำสัญญาการใช้โปรแกรมลิขสิทธิ์กับบริษัททั้งในและต่างประเทศรวม ๙ สัญญา โดยติดตั้งบนเครื่องคอมพิวเตอร์ระบบ MAINFRAME โดยมีข้อความสรุปได้ดังนี้

๑. ผู้อนุญาต (เจ้าของโปรแกรมลิขสิทธิ์) ตกลงให้ใช้โปรแกรมลิขสิทธิ์และผู้รับอนุญาตหน่วยงานราชการ ตกลงใช้โปรแกรมลิขสิทธิ์

๒. โดยผู้อนุญาตจะต้องจัดหาโปรแกรมลิขสิทธิ์ให้แก่ผู้รับอนุญาต ตามความต้องการของผู้รับอนุญาตจัดหาวัสดุลิขสิทธิ์ที่เลือกใช้ได้เพื่อใช้กับโปรแกรมลิขสิทธิ์

๓. อนุญาตให้ผู้รับอนุญาตมีสิทธิ์ที่จะใช้วัสดุโปรแกรมลิขสิทธิ์ โดยห้ามโอนและไม่เป็นการสงวนสิทธิ์ที่จะใช้แต่ผู้เดียว

๔. ผู้อนุญาตให้บริการโปรแกรมทั้งหมดตามที่ระบุไว้ในสัญญา

๕. ผู้อนุญาตจะต้องรับผิดชอบสำหรับการติดตั้งโปรแกรมลิขสิทธิ์ และการใช้โปรแกรมลิขสิทธิ์

การทำสัญญาดังกล่าวจะต้องปิดอากรแสตมป์ตามประมวลรัษฎากรหรือไม่เพียงใด

แนววินิจฉัย : สัญญาให้ใช้โปรแกรมลิขสิทธิ์ที่หน่วยงานราชการ ได้ทำกับบริษัทในประเทศและบริษัทในต่างประเทศ รวม ๙ สัญญา ดังกล่าว ถือเป็นงานวรรณกรรม ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ เข้าลักษณะเป็นสัญญาลิขสิทธิ์ในงานวรรณกรรมไม่เข้าลักษณะสัญญารับจ้างทำของ และไม่เข้าลักษณะตราสารอื่นใด แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ จึงไม่ต้องปิดอากรแสตมป์แต่อย่างใด

เลขตู้ : ๖๒/๒๖๗๖๒

๙.๓.๒ กรณีการรับรู้รายได้และการคำนวณรายรับ

เลขที่หนังสือ : กค ๐๘๑๑(กม.๐๒)/๑๐๖๒

วันที่ : ๒๗ มิถุนายน ๒๕๔๓

เรื่อง : ภาษีเงินได้นิติบุคคลและภาษีธุรกิจเฉพาะ กรณีการรับรู้รายได้และการคำนวณรายรับ

ข้อกฎหมาย : มาตรา ๖๕ วรรคสอง, มาตรา ๙๑/๒ (๕), คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. ๒๖/๒๕๔๓๔ฯ

ข้อหารือ : บริษัทฯ ประกอบกิจการผลิตและส่งออกรองเท้ากีฬา ได้ให้บริษัทในเครือกู้ยืมเงินเยี่ยงธนาคารพาณิชย์โดยคิดดอกเบี้ยตามอัตราปกติทางการค้าทั่ว ๆ ไป และบันทึกบัญชีตามเกณฑ์สิทธิ์ตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับข้อ ๒ ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๑/๒๕๒๘ฯ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๘ และได้เสียภาษีธุรกิจเฉพาะตามเกณฑ์สิทธิ์ดังกล่าวเป็นประจำทุกเดือน เมื่อเกิดวิกฤติเศรษฐกิจทำให้บริษัทในเครือที่กู้ยืมเงินบางบริษัท ไม่สามารถชำระหนี้ดอกเบี้ยได้ บริษัทฯ จึงหารือว่า

(๑) บริษัทฯ จะไม่คิดดอกเบี้ย หรือจะคิดดอกเบี้ยในอัตราที่สรรพากรยอมรับจากเงินที่บริษัทในเครือกู้ยืมได้หรือไม่อย่างไร

(๒) บริษัทฯ เสียภาษีธุรกิจเฉพาะตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และการปฏิบัติทางบัญชีตามเกณฑ์สิทธิ์มาตลอด โดยบริษัทฯ มิได้รับชำระดอกเบี้ยเต็มจำนวน ฉะนั้น บริษัทฯ จะเปลี่ยนแปลงเกณฑ์สิทธิ์และวิธีการทางบัญชี กรณีดังกล่าวต่อไปนี้ได้หรือไม่อย่างไร

ก. เปลี่ยนแปลงเกณฑ์สิทธิ์และวิธีการทางบัญชีมาเป็นเกณฑ์เงินสดเฉพาะดอกเบี้ยรับ จากการประกอบกิจการเยี่ยงธนาคารพาณิชย์ในการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคล

ข. เปลี่ยนแปลงวิธีการคำนวณรายรับที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณภาษีธุรกิจเฉพาะจากดอกเบี้ยรับจากเกณฑ์สิทธิ์มาเป็นเกณฑ์เงินสด

แนววินิจฉัย : (๑) กรณีบริษัทในเครือตามความหมายข้อ ๒ แห่งคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. ๒๖/๒๕๓๔ฯ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ ให้กู้ยืมเงินตามข้อเท็จจริงดังกล่าวไม่ว่าจะนำเงินของตนหรือนำเงินที่กู้ยืมจากบุคคลอื่นมาให้กู้ยืมในระหว่างกันเอง และไม่ว่าจะคิดดอกเบี้ยในอัตราเท่าใดก็ตาม ดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นจากการกู้ยืมเงินในกรณีเช่นนี้ไม่ต้องนำมารวมคำนวณเป็นรายรับเพื่อเสียภาษีธุรกิจเฉพาะสำหรับการประกอบกิจการโดยปกติเยี่ยงธนาคารพาณิชย์ ตามมาตรา ๙๑/๒ (๕) แห่งประมวลรัษฎากร แต่หากบริษัทในเครือมิได้มีความหมายดังที่กล่าวข้างต้น การให้กู้ยืมเงินโดยไม่คิดดอกเบี้ยหรือคิดดอกเบี้ยต่ำกว่าราคาตลาดโดยไม่มีเหตุอันสมควร เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจกำหนดดอกเบี้ยตามราคาตลาดได้ตามมาตรา ๙๑/๑๖ (๖) แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับกรณีภาษีเงินได้นิติบุคคล การให้กู้ยืมเงินโดยไม่คิดดอกเบี้ยหรือคิดดอกเบี้ยต่ำกว่าราคาตลาดโดยไม่มีเหตุอันสมควรเจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจตามมาตรา ๖๕ ทวิ (๔) แห่งประมวลรัษฎากรที่จะประเมินดอกเบี้ยตามราคาตลาดในวันที่ให้กู้ยืมได้

(๒) กรณีบริษัทฯ จะเปลี่ยนแปลงวิธีการคำนวณรายรับเพื่อเสียภาษีธุรกิจเฉพาะตามเกณฑ์สิทธิ์มาเป็นการคำนวณตามเกณฑ์เงินสด บริษัทฯ จะต้องขออนุมัติเปลี่ยนแปลงต่ออธิบดีกรมสรรพากรตามมาตรา ๙๑/๘ วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับการบันทึกรับรู้รายได้ทางบัญชีนั้น บริษัทฯ มีสิทธิบันทึกรับรู้รายได้ตามหลักเกณฑ์บัญชีที่รับรองโดยทั่วไปวิธีใดก็ได้ แต่ในการรับรู้รายได้เพื่อประโยชน์ในการคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลนั้น บริษัทฯ จะต้องบันทึกรับรู้รายได้ตามเกณฑ์สิทธิ์กล่าวคือ บริษัทฯ จะต้องนำรายได้ที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชีใด แม้ว่าจะยังมิได้รับชำระในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น มารวมคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น และให้นำรายจ่ายทั้งสิ้นที่เกี่ยวกับรายได้นั้น แม้จะยังมิได้จ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น มารวมคำนวณเป็นรายจ่ายของรอบระยะเวลาบัญชีนั้น ตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร

เลขตู้ : ๖๓/๒๙๕๓๕

๙.๓.๓ กรณีการจ่ายค่าสิทธิไปต่างประเทศ

เลขที่หนังสือ : กค ๐๗๐๒/๘๓๓๖

วันที่ : ๖ ตุลาคม ๒๕๕๙

เรื่อง : ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย และภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีการจ่ายค่าสิทธิไปต่างประเทศ

ข้อกฎหมาย : มาตรา ๗๐ แห่งประมวลรัษฎากร

ข้อหารือ : บริษัท ซ. จำกัด (บริษัทฯ) ได้หารือเกี่ยวกับภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย และภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีการจ่ายค่าสิทธิไปต่างประเทศ มีข้อเท็จจริงสรุปได้ ดังนี้

๑. บริษัทฯ ประกอบกิจการผลิต ผลิตภัณฑ์สำหรับเด็ก ที่ทำจากพลาสติก เช่น ขวดนม

๒. บริษัทฯ ได้ทำข้อตกลงการใช้สิทธิ (License Agreement) กับบริษัทต่างประเทศ เพื่อใช้รูปภาพการ์ตูน แบบดีไซน์กราฟฟิกของบริษัทต่างประเทศ โดยการดาวน์โหลดทางสื่ออินเทอร์เน็ตเพื่อนำไปเป็นแบบพิมพ์และนำไปพิมพ์ลงบนผลิตภัณฑ์ของบริษัทฯ และบริษัทฯ ต้องจ่ายเงินค่าสิทธิขั้นต่ำล่วงหน้า (Minimum Guarantee) ให้กับบริษัทในต่างประเทศ ดังต่อไปนี้

๒.๑ บริษัท ว. ประเทศอังกฤษ

๒.๒ บริษัท ว. อินโดนีเซีย ประเทศอินโดนีเซีย

๒.๓ บริษัท ว. มาเลเซีย ประเทศมาเลเซีย

๓. บริษัทฯ ได้จ่ายค่าสิทธิโดยหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย และนำส่งภาษีตามแบบ ภ.ง.ด.๕๔ ในอัตราร้อยละ ๑๕ และนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่มตามแบบ ภ.พ.๓๖ ในอัตราร้อยละ ๗ ซึ่งบริษัทเดอะวอลท์ดีสนีย์ประเทศอังกฤษแจ้งว่าค่าลิขสิทธิ์การใช้รูปภาพการ์ตูนแบบดีไซน์กราฟฟิกจะต้องหักภาษีเงินได้ในอัตราร้อยละ ๕ เท่านั้นตามอนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสหราชอาณาจักรอังกฤษและไอร์แลนด์เหนือ เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากร ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ บริษัทฯ จึงขอทราบว่า

๑. รูปภาพการ์ตูนดังกล่าวที่บริษัทฯ ได้สิทธินำมาพิมพ์ลงบนผลิตภัณฑ์ของบริษัท ถือว่าเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ทางด้านงานวรรณกรรม ศิลปกรรม และถือเป็นการจ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐(๓) แห่งประมวลรัษฎากร ใช่หรือไม่

๒. การจ่ายค่าสิทธิรูปภาพการ์ตูนดังกล่าวตามข้อ ๑. ไปยัง ๓ ประเทศข้างต้น บริษัทฯ ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ ๕ เหมือนกันทุกประเทศ ใช่หรือไม่

๓. ในกรณีที่บริษัทฯ ได้หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายไว้ร้อยละ ๑๕ ของค่าสิทธิส่วนที่นำส่งเกินไปร้อยละ ๑๐ บริษัทฯ มีสิทธิขอคืนได้หรือไม่และขอคืนได้ในระยะเวลาเท่าใด

๔. บริษัทฯ ได้นำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยแสดงไว้ในแบบ ภ.พ.๓๖ แทนบริษัทในต่างประเทศ บริษัทฯ ได้ปฏิบัติถูกต้องแล้วหรือไม่

แนววินิจฉัย : ๑. กรณีที่บริษัทฯ ได้จ่ายเงินเพื่อใช้รูปภาพการ์ตูนดังกล่าว ซึ่งเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ จึงเป็นการจ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๓) แห่งประมวลรัษฎากร

๒. กรณีบริษัทฯ จ่ายค่าตอบแทนการใช้สิทธิตามข้อ ๑. ให้แก่คู่สัญญาซึ่งเป็นบริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ หากบริษัทต่างประเทศนั้นไม่มีสถานประกอบการถาวรในประเทศไทย บริษัทฯ จะต้องหักภาษีจากเงินได้พึงประเมินที่จ่ายในอัตราดังต่อไปนี้

๒.๑ ประเทศอังกฤษ บริษัทฯ มีหน้าที่หักภาษีจากเงินได้พึงประเมินที่จ่ายในอัตราร้อยละ ๕ ตามมาตรา ๗๐ แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับข้อ ๑๓ แห่งอนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสหราชอาณาจักรอังกฤษและไอร์แลนด์เหนือ เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากร ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ และมาตรา ๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๕

๒.๒ ประเทศอินโดนีเซีย บริษัทฯ มีหน้าที่หักภาษีจากเงินได้พึงประเมินที่จ่ายในอัตราร้อยละ ๑๕ ตามมาตรา ๗๐ แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับข้อ ๑๒ แห่งความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

๒.๓ ประเทศมาเลเซีย บริษัทฯ มีหน้าที่หักภาษีจากเงินได้พึงประเมินที่จ่ายในอัตราร้อยละ ๑๕ ตามมาตรา ๗๐ แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับข้อ ๑๒ แห่งความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งประเทศมาเลเซีย เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากร ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้

๓. กรณีบริษัทฯ มีหน้าที่หักภาษีจากเงินได้พึงประเมินที่จ่าย และนำส่งภาษีกรมสรรพากร แต่บริษัทฯ ได้นำส่งภาษีเป็นจำนวนเงินเกินกว่าที่ควรต้องเสีย ถือได้ว่า บริษัทต่างประเทศเป็นผู้ถูกหักภาษีจากเงินได้พึงประเมินที่จ่าย และนำส่งไว้เกิน บริษัทต่างประเทศมีสิทธิขอคืนจำนวนภาษีที่ถูกหักไว้เกินได้โดยยื่นคำร้องขอคืนเงินภาษีอากร แบบ ค.๑๐ ภายในสามปีนับแต่วันสุดท้ายของกำหนดเวลายื่นรายการภาษีตามมาตรา ๒๗ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร

๔. กรณีบริษัทฯ ได้จ่ายค่าสิทธิเป็นการตอบแทนให้แก่บริษัทต่างประเทศในการได้ใช้รูปการ์ตูนดังกล่าว เข้าลักษณะเป็น "บริการ" ซึ่งการให้บริการดังกล่าว เป็นการให้บริการในต่างประเทศและได้มีการใช้บริการในราชอาณาจักร เมื่อบริษัทฯ จ่ายค่าบริการดังกล่าวให้กับบริษัทต่างประเทศ จึงมีหน้าที่ต้องนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม ในอัตราร้อยละ ๗ ของค่าบริการทั้งหมด ตามมาตรา ๗๗/๑ (๑๐) มาตรา ๗๗/๒ และมาตรา ๘๓/๖ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร โดยใช้แบบนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม แบบ ภ.พ.๓๖ ภายใน ๗ วันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่จ่ายเงินให้บริษัทต่างประเทศ ตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ขยายกำหนดเวลาการนำส่งภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย การนำส่งภาษีเงินได้ การนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม และการยื่นรายการ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

เลขตู้ : ๗๙/๔๐๒๑๒